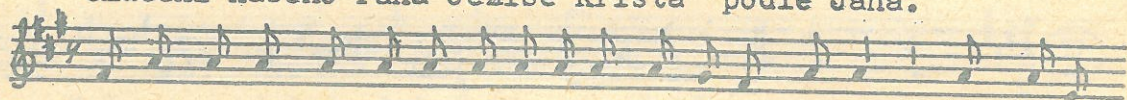

PAŠIJE NA VELKÝ PÁTEK PODLE SVATÉHO JANA

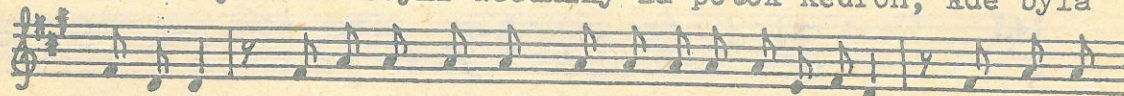
Jan 18, 1 - 19, 42

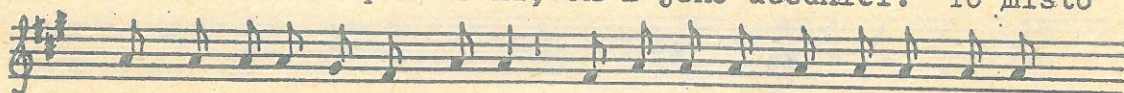
Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Jana.

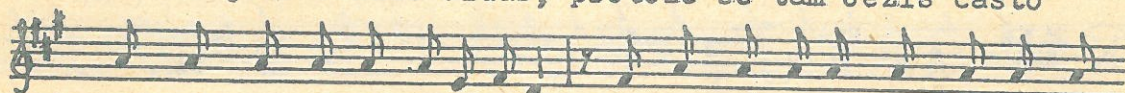
Ježíš vyšel se svými učedníky za potok Kedron, kde byla

zahrada. Vstoupil do ní, on i jeho učedníci. To místo

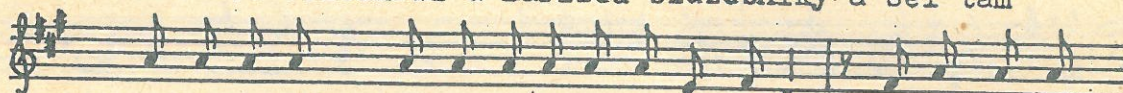
znal i jeho zrádce Jidáš, protože se tam Ježíš často

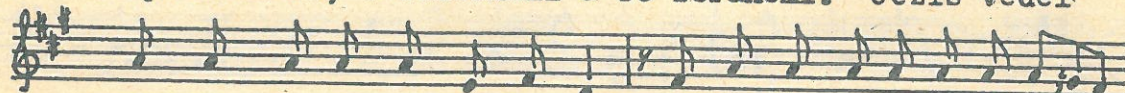
scházel se svými učedníky. Jidáš si tedy vzal vojenskou

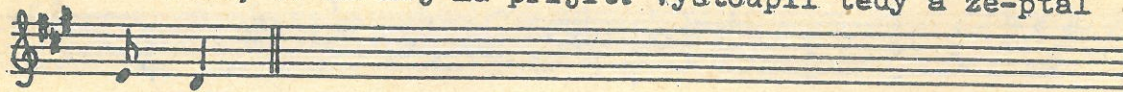
četu a od velekněží a farizeů služebníky a šel tam

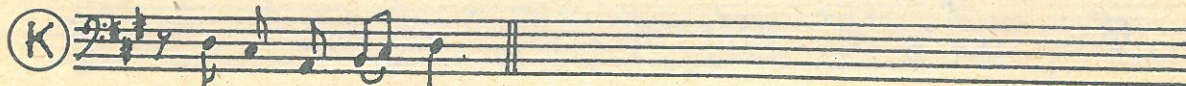
s pochodněmi, s lucernami a se zbraněmi. Ježíš věděl

všechno, co na něj má přijít. Vystoupil tedy a ze-ptal

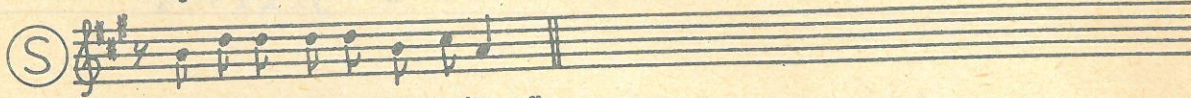
se jich:

"Koho hle-dá-te?"

Odpověděli mu:

"Ježíše Nazaretského."

Ře - kl jim:

"Já jsem to."

Stál s nimi také zrádce Jidáš. Sotva jim tedy Ježíš řekl

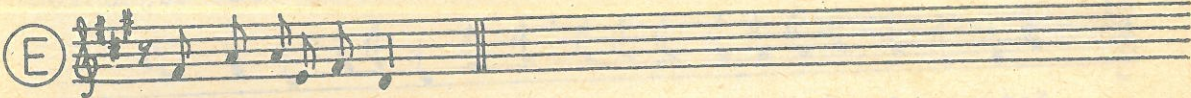
"Já jsem to", couvli a padli na zem.

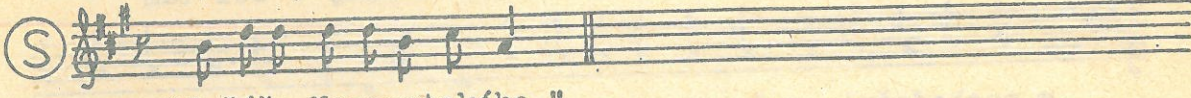
Znovu se jich zeptal:

"Koho hle-dá-te?"

Odpověděli mu:

"Ježíše Nazaretského."

Ježíš od - po - věděl:

"Už jsem vám přece řekl, že já to jsem. Hledáte-li

mne, tyto zde nech-te odejít."

To proto, aby se splnilo jeho slovo: "Z těch, které jsi

mi dal, nenechal jsem zahynout nikoho." Šimon Petr měl

při sobě meč; vytasil ho tedy, udeřil veleknězova slu-

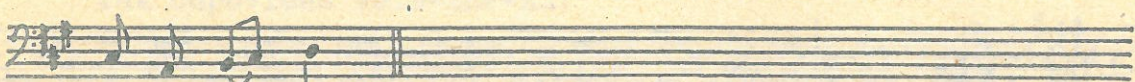
žebníka a uťal mu pravé ucho. Ten sluha se jmenoval

Malchus. Ježíš však Petro-vi řekl:

"Zastrč meč do pochvy! Což nemám pít kalich, který mi

podal O-tec?"

Tu se četa s velitelem a židovští služebníci zmocnili

Ježíše a svázali ho. Napřed ho vedli k Annášovi.

Annáš totiž byl tchán Kaifáše, který byl v. tom roce

veleknězem. Byl to ten Kaifáš, který dal židům radu:

"Je lepší, když jeden člověk umře za lid..." Šimon Petr

a jiný učedník šli za Ježíšem. Tento učedník se znal

s veleknězem, proto vešel s Ježíšem do veleknězova dvora;

Petr však zůstal u dveří venku. Ten druhý učedník, který

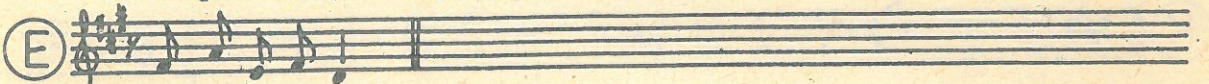
se znal s veleknězem, vyšel tedy ven, promluvil s vrátnou

a přivedl Petra dovnitř. Vrátná se Petra zeptala:

(S) "Nepatříš také ty k učedníkům toho člověka?"

(E) On odpověděl:

(S) "Ne - patřím."

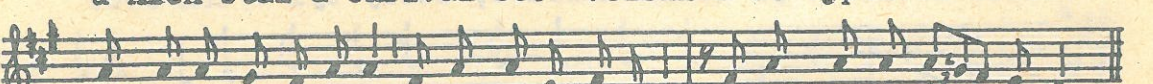
(E) Stáli tam sluhové a služebníci velerady, kteří si rozdě-

lali oheň, protože bylo chladno, a ohřívali se. Také Petr

u nich stál a ohříval se. Velekněz se vyptával Ježíše

na jeho učedníky a na jeho učení. Ježíš mu od-po-věděl:

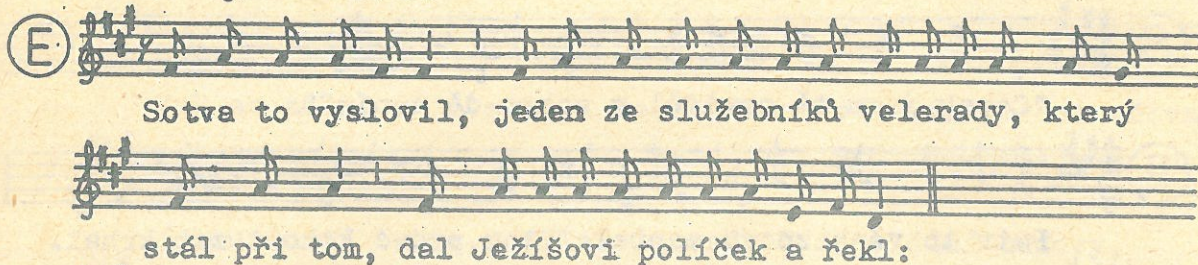
(K) "Já jsem mluvil k světu veřejně. Já jsem vždycky učival

v synagoze a v chrámě, kde se shromažďují všichni židé,

a nic jsem nemluvil tajně. Proč se ptáš mne? Zeptej se
těch, kdo slyšeli, co jsem k nim mluvil. Ti dobře vědí,
co jsem říkal."

(E)

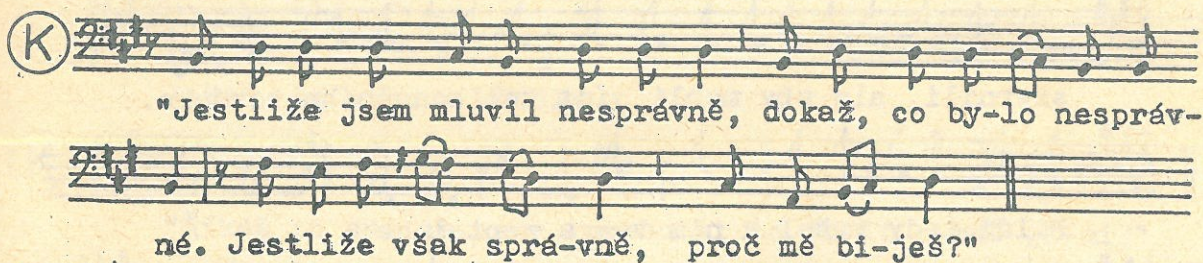
Sotva to vyslovil, jeden ze služebníků velerady, který
stál při tom, dal Ježíšovi políček a řekl:

(S)

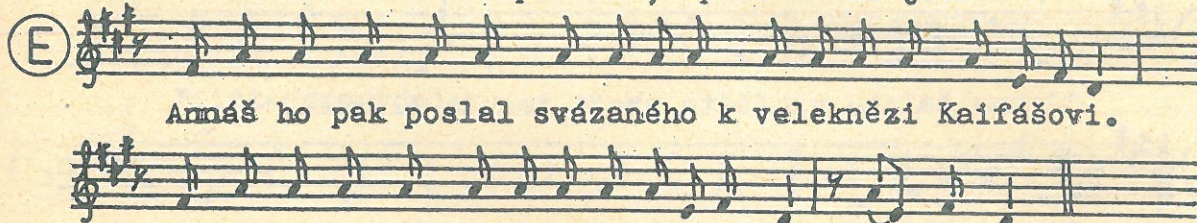
"Tak odpovídáš vele- kně- zi?"

(E)

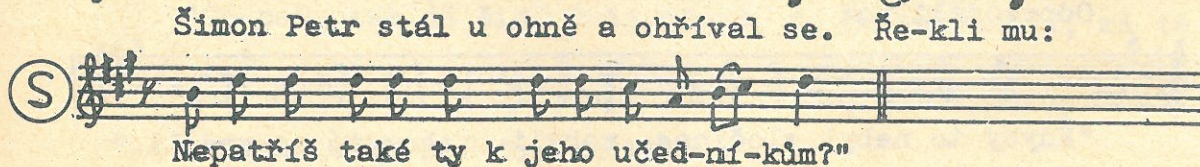
Ježíš mu od - po - věděl:

(K)

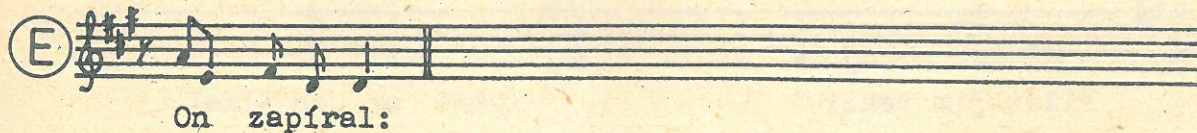
"Jestliže jsem mluvil nesprávně, dokaž, co by- lo nesprá-
né. Jestliže však sprá- vně, proč mě bi- ješ?"

(E)

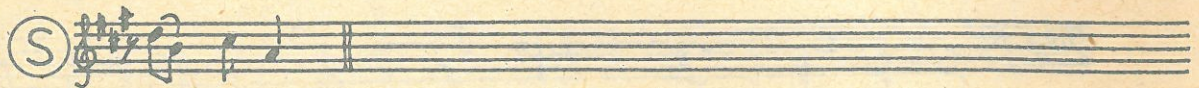
Annáš ho pak poslal svázaného k veleknězi Kaifášovi.

(S)

Šimon Petr stál u ohně a ohříval se. Ře- kli mu:
Nepatříš také ty k jeho učed- ní- kům?"

(E)

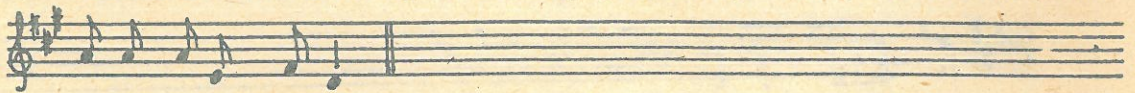
On zapíral:

"Ne-patřím."

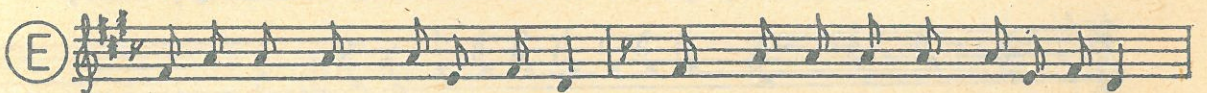
Jeden z veleknězových sluhů, příbuzný toho, kterému Petr

uřal ucho, řekl:

"Copak jsem tě neviděl v zahra-dě s ním?"

Petr to však znovu zapřel. Vtom právě kohout zakokrhal.

Od Kaifáše vedli Ježíše do vládní budovy. Bylo časně

ráno. Sami do vládní budovy nevstoupili, aby se nepo-

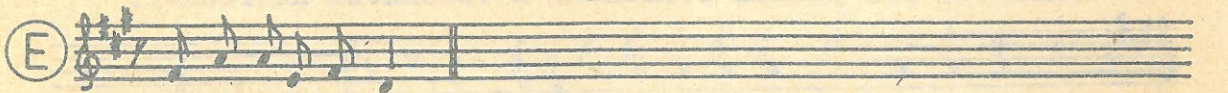
skvrnili, ale aby mohli jíst velikonočního beránka.

Pilát tedy vyšel k nim ven a zeptal se:

"Jakou žalobu vznášíte proti tomuto člověku?"

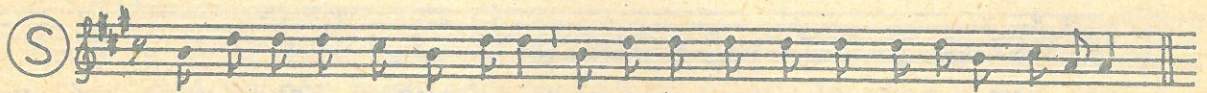
Odpověděli mu:

"Kdyby to nebyl zločinec, nebyli bychom ti ho vydali."

Pilát jim řekl:

"Vezměte si ho vy sami a suďte ho podle vašeho zákona!"

Židé mu odpověděli:

"My nemáme právo nikoho popravovat."

Tak se totiž mělo splnit Ježíšovo slovo, kterým naznačoval,

jakou smrtí zemře. Pilát se vrátil do vládní budovy,

dal Ježíše předvolat a zeptal se ho:

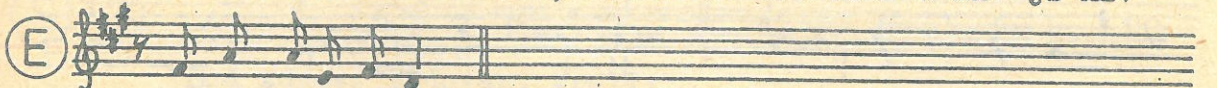
"Ty jsi židov-ský král?"

Ježíš od - po - věděl:

"Říkáš to sám ze sebe, anebo ti to řekli o mně ji-ní?"

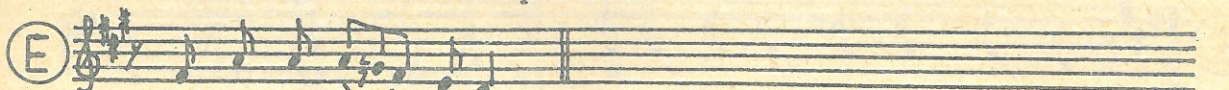
Pilát odpověděl:

"Co-pak jsem já žid? Tvůj národ, to je velekněží, mi tě

vydali. Čeho ses dopustil?"

Ježíš na to řekl:

(K)

"Moje království není z toho-to světa. Kdyby moje králov-
 ství bylo z tohoto světa, moji služebníci by přece bojo-
 vali, abych nebyl vy-dán židům. Ne, moje krá-lov-ství
 ne-ní odtud."

(E)

Pilát se ho zeptal:

(S)

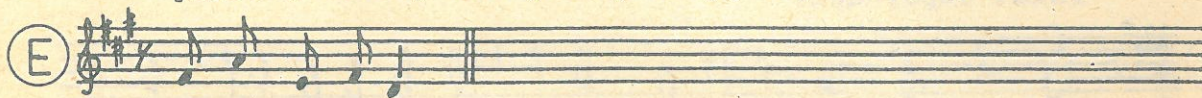
"Ty jsi tedy přece král?"

(E)

Ježíš od - po - věděl:

(K)

"A - - - no, já jsem král. Já jsem se proto narodil
 a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědec-tví
 pravdě. Každý kdo je z pravdy, sly-ší můj hlas."

(E)

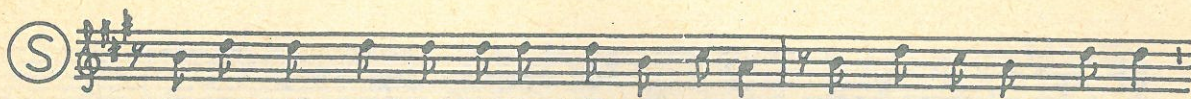
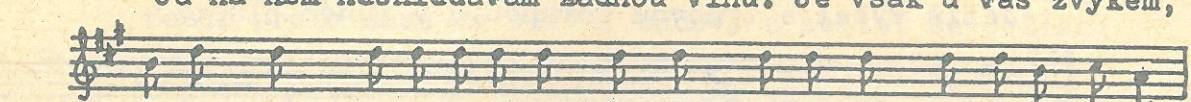

Pilát mu řekl:

(S)

"Co je to pra-vda?"

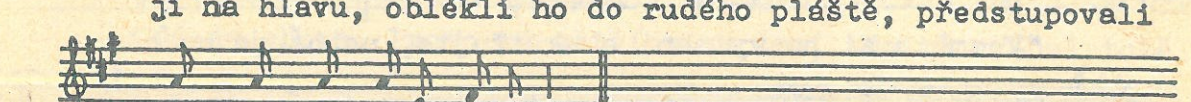
(E)

Po těch slovech vyšel zase ven k židům. Ře - kl jim:

(S)
"Já na něm neshledávám žádnou vinu. Je však u vás zvykem,

abych vám k velikonočním svátkům propustil jednoho vězně.

Chcete tedy, abych vám propustil židovského krá-le?"

(E)
Oni znovu začali křičet:

(S)
"Toho ne, ale Barabáše!"

(E)
Ten Barabáš byl zločinec. Potom Pilát vzal Ježíše a dal

ho zbičovat. Vojáci upletli z trní korunu, vsadili mu

ji na hlavu, oblékli ho do rudého pláště, předstupovali

před něj a provolávali:

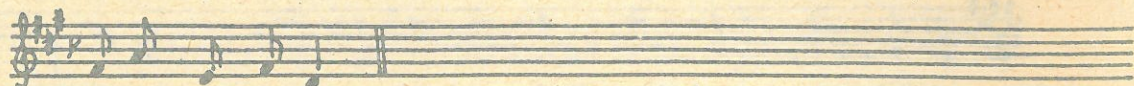
(S)
"Buď zdrav, židovský králi!"

(E)
a bili ho. Pilát vyšel znovu ven a řekl židům:

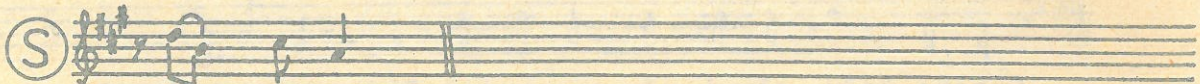
(S)
"Hle, dám vám ho vyvést, abyste uznali, že na něm

neshledávám žádnou vinu."

Ježíš vyšel s trnovou korunou a v rudém pláští.

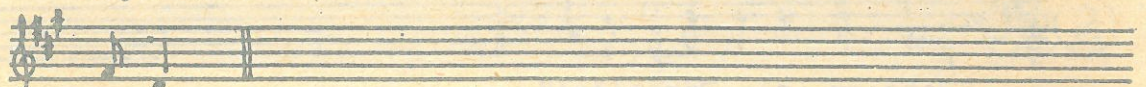
Pilát jim řekl:

"Hle, člověk!"

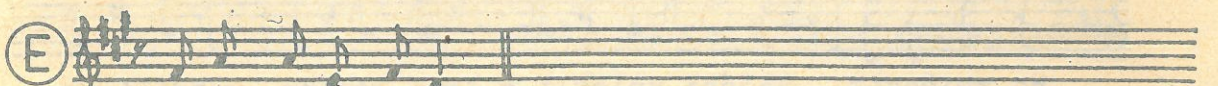
Když ho však uviděli velekněží a služebníci, začali

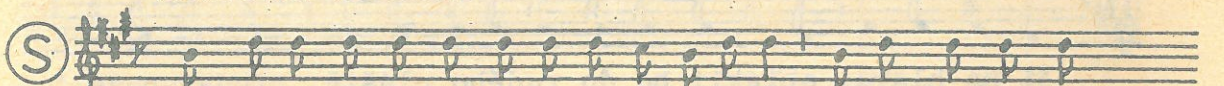
křičet:

"Ukřižuj, ukřižuj ho!"

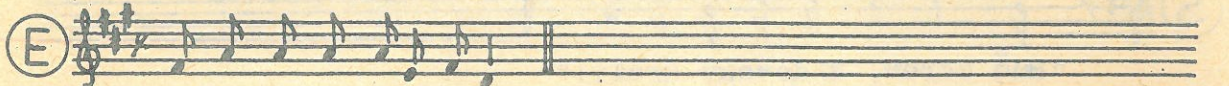
Pilát na to řekl:

"Vezměte si ho vy sami a ukřižujte, neboť já na něm

neshledávám žádnou vinu."

Židé mu odpověděli:

"My máme zákon a podle toho zákona musí zemřít, protože

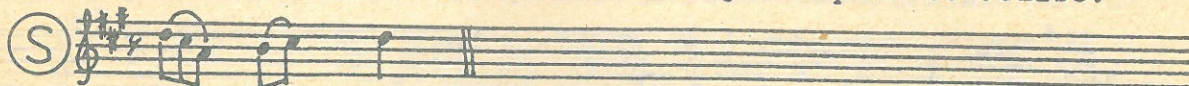
dělal ze sebe Syna Božího."

Když Pilát uslyšel to slovo, ulekl se ještě více.

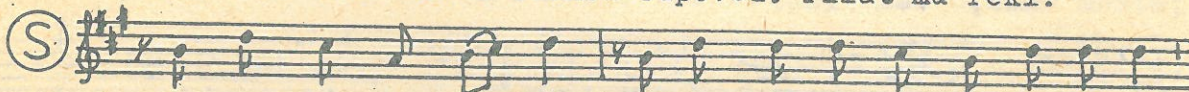
Vešel proto zase do vládní budovy a zeptal se Ježíše:

"Od - kuď jsi?"

Ježíš mu však nedal žádnou odpověď. Pilát mu řekl:

"Se mnou nechceš mlu-vit? Nevíš, že mám moc tě propustit,

a že mám moc dát tě ukři-žo-vat?"

Ježíš od - po - věděl:

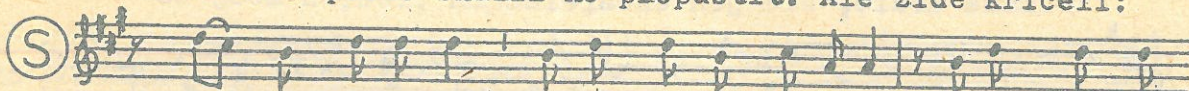
"Neměl bys nade mnou vůbec žádnou moc, kdyby ti nebyla

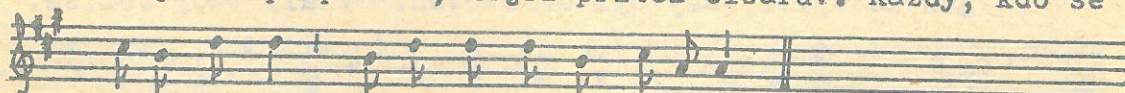
dá-na shora. Proto má větší vinu ten, kdo mě vy-dal tobě."

Pilát se proto snažil ho propustit. Ale židé křičeli:

"Když ho propustíš, nejsi přítel císařův. Každý, kdo se

dělá králem, staví se proti císaři!"

Jak Pilát uslyšel ta slova, nařídil vyvést Ježíše ven

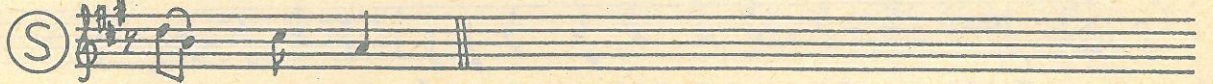
a zasedl k soudu na místě zvaném Kamenná dlažba,

hebrejsky Gabbatha. Byl den příprav na velikonoce, kolem

poledne. Pilát řekl židům:

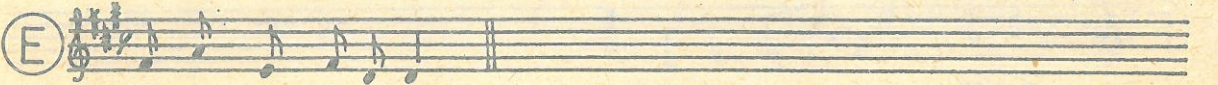
"Hle, váš král!"

Ale oni se pustili do křiku:

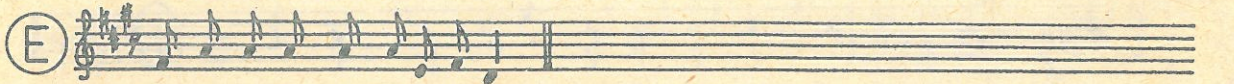
"Pryč s ním! Pryč s ním! Ukřižuj ho!"

Pilát jim namítl:

"Vašeho krále mám ukři-žo-vat?"

Velekněží odpověděli:

"Nemáme krále, ale jen císaře!"

Tu jim ho vydal, aby byl ukřižován. Vzali tedy Ježíše.

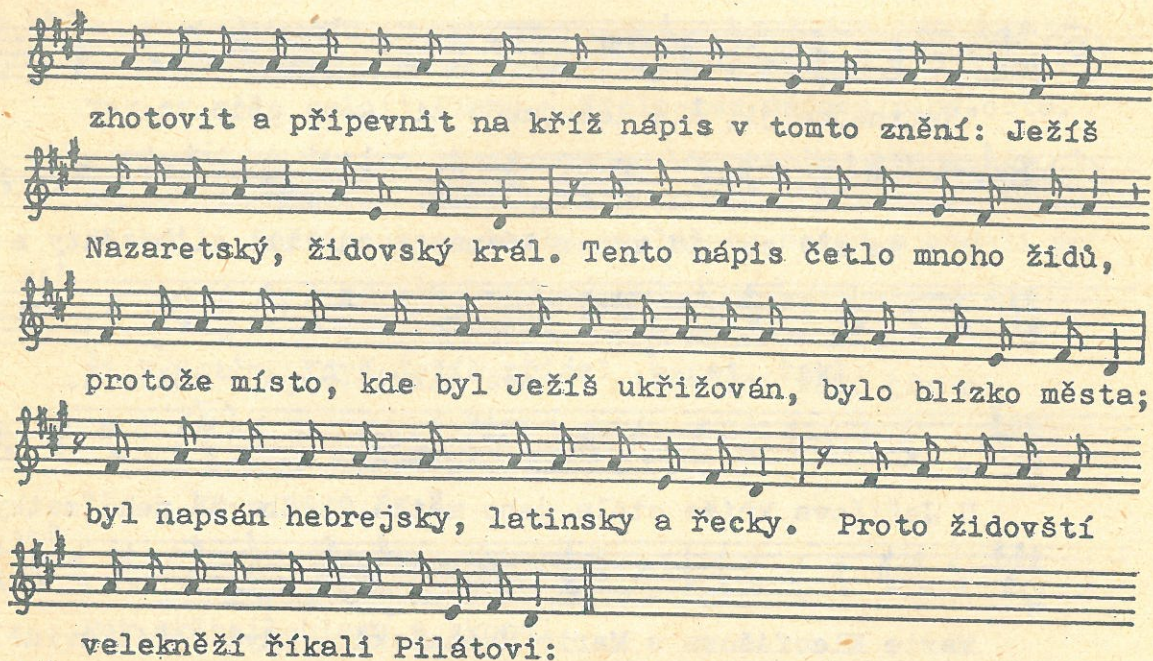
On sám si nesl kříž a šel na místo zvané Lebka, hebrejsky

Golgota. Tam ho ukřižovali a s ním ještě dva jiné, kaž-

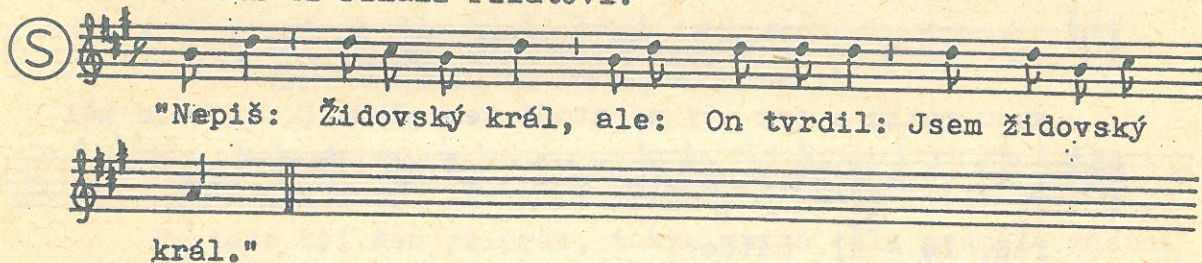

dého po jedné straně, a Ježíše uprostřed. Pilát dal také

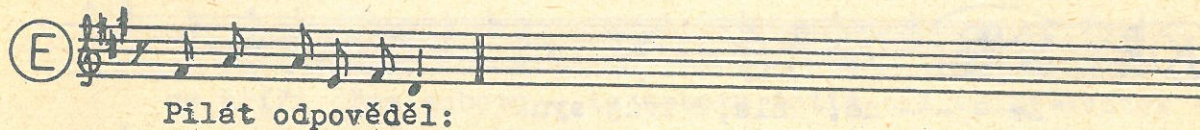

zhotovit a připevnit na kříž nápis v tomto znění: Ježíš
 Nazaretský, židovský král. Tento nápis četlo mnoho židů,
 protože místo, kde byl Ježíš ukřižován, bylo blízko města;
 byl napsán hebrejsky, latinsky a řecky. Proto židovští
 velekněží říkali Pilátovi:

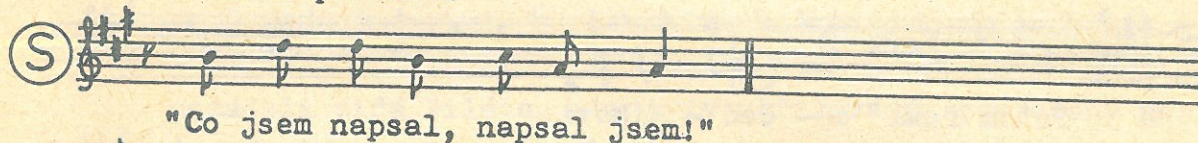
(S) "Nepiš: Židovský král, ale: On tvrdil: Jsem židovský
 král."

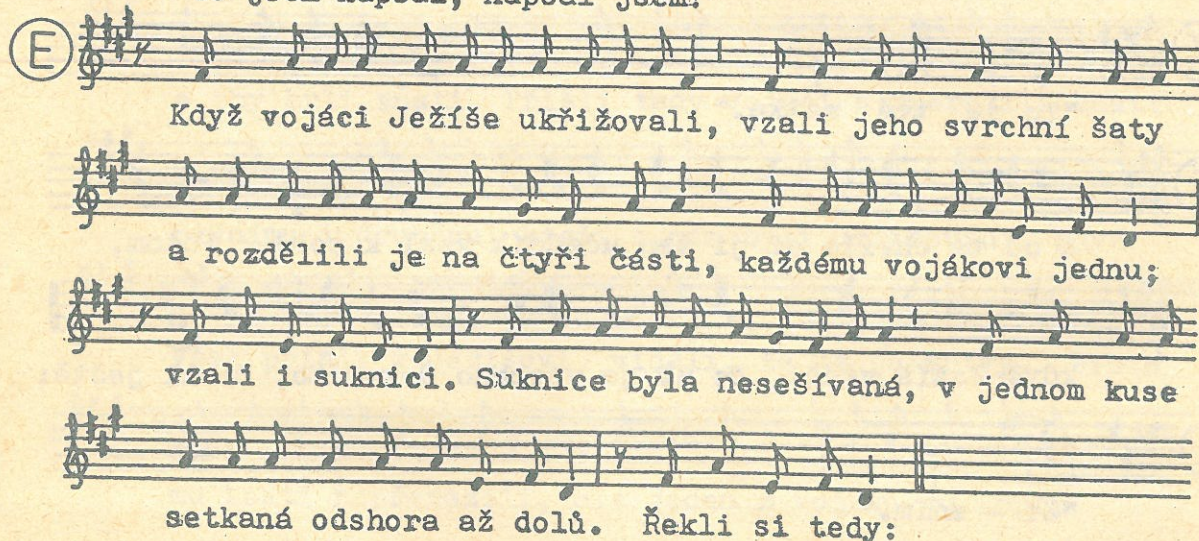
(E) Pilát odpověděl:

(S) "Co jsem napsal, napsal jsem!"

(E) Když vojáci Ježíše ukřižovali, vzali jeho svrchní šaty
 a rozdělili je na čtyři části, každému vojákovi jednu;
 vzali i sukničici. Suknice byla nesešíváná, v jednom kuse
 setkaná odshora až dolů. Řekli si tedy:

"Netrhejme ji, ale losujme o ni, komu připadne."

Tak se měl splnit výrok Písma: Rozdělili si mé šaty a

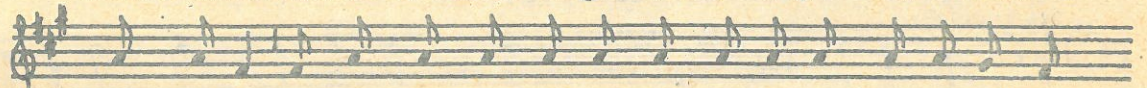
o můj oděv losovali. Právě tak to vojáci udělali.

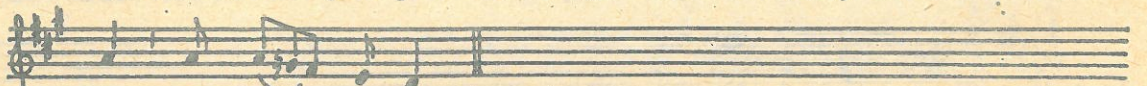
U Ježíšova kříže stála jeho matka, příbuzná jeho matky

Marie Kleofášova a Marie Magdalská. Když Ježíš uviděl

svou matku a jak při ní stojí ten učedník, kterého měl

rád, ře - kl matce:

"Ze - - - no, hle, tvůj syn."

Potom řekl u - čed - níkovi:

"To je tvá matka."

A od té chvíle si ji ten učedník vzal k sobě. Potom,

když Ježíš věděl, že už je všechno dokonáno, ře-kl ještě:

"Ží - zním."

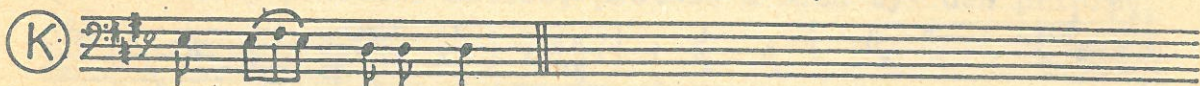
Tak se mělo splnit Písmo. Stála tam nádoba plná octa.

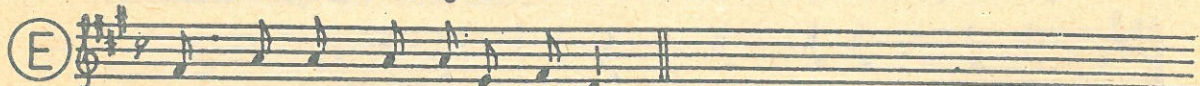
Nasadili tedy na yzop houbu naplněnou octem a podali mu

ji k ústům. Když Ježíš přijal o-cet, řekl:

"Do - ko - náno je."

Pak sklonil hlavu a skončil.

Chvilé tiché modlitby vkleče.

Protože byl den příprav, takže mrtvá těla nesměla zůstat

na kříži přes sobotu - tu sobotu totiž byl velký svátek -

požádali židé Piláta, aby byly ukřižovaným přerazeny nohy

a aby byli snati. Přišli tedy vojáci a přerazili kosti

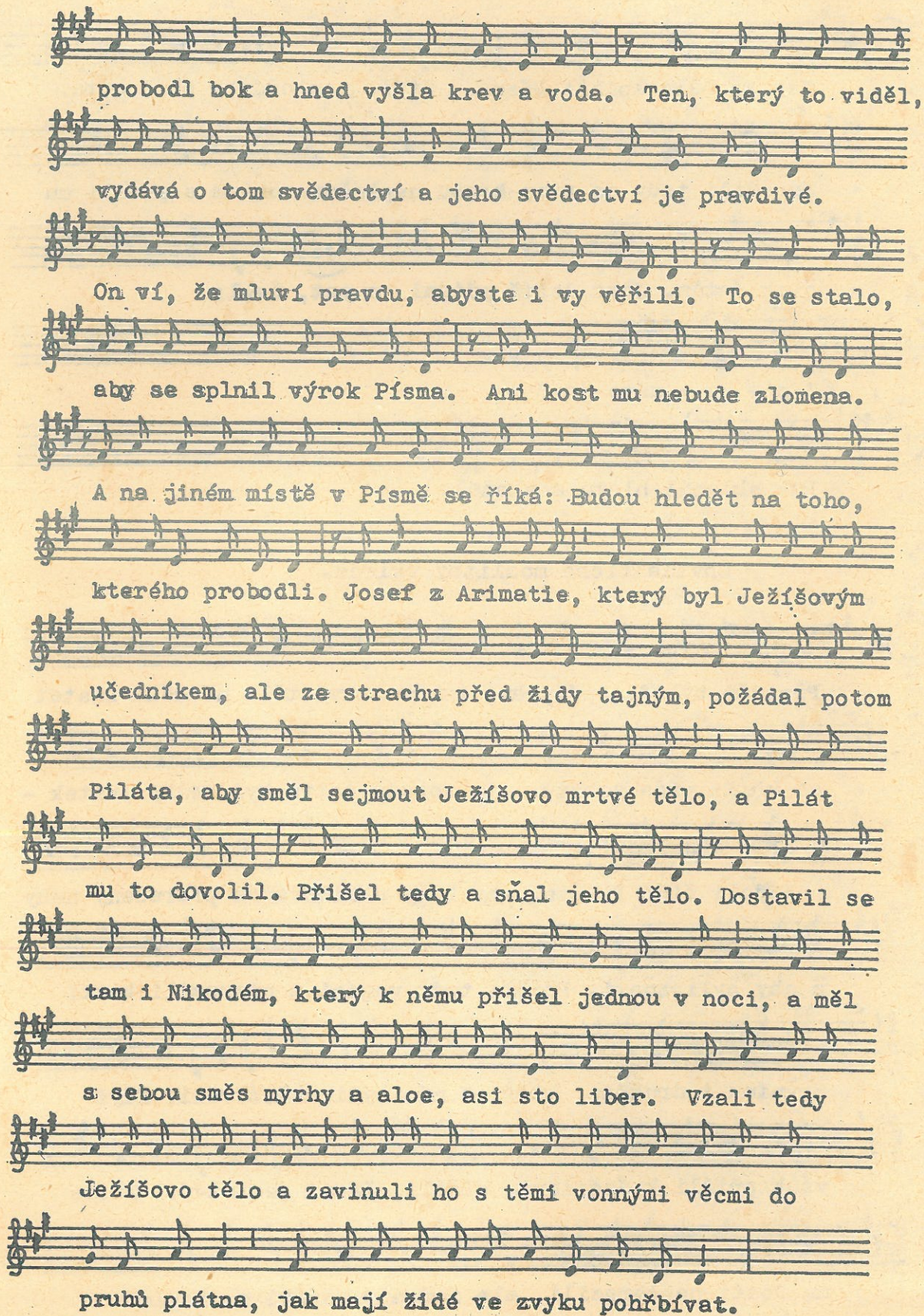
prvnímu i druhému, kteří s ním byli ukřižováni. Když

však přišli k Ježíšovi, viděli, že už je mrtvý. Proto

mu kosti nepřerazili, ale jeden z vojáků mu kopím

probodl bok a hned vyšla krev a voda. Ten, který to viděl,
vydává o tom svědectví a jeho svědectví je pravdivé.
On ví, že mluví pravdu, abyste i vy věřili. To se stalo,
aby se splnil výrok Písma. Ani kost mu nebude zlomena.
A na jiném místě v Písmě se říká: Budou hledět na toho,
kterého probodli. Josef z Arimatie, který byl Ježíšovým
učedníkem, ale ze strachu před židy tajným, požádal potom
Piláta, aby směl sejmout Ježíšovo mrtvé tělo, a Pilát
mu to dovolil. Přišel tedy a sňal jeho tělo. Dostavil se
tam i Nikodém, který k němu přišel jednou v noci, a měl
s sebou směs myrhy a aloe, asi sto liber. Vzali tedy
Ježíšovo tělo a zavinuli ho s těmi vonnými věcmi do
pruhů plátna, jak mají židé ve zvyku pohřbívat.

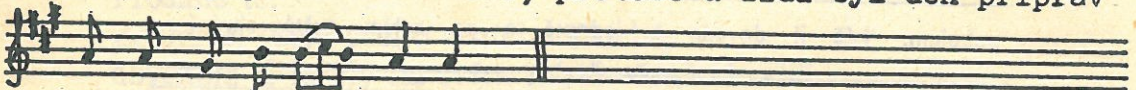
Na tom místě, kde byl ukřižován, byla zahrada a v té

zahradě nová hrobka, kde nebyl ještě nikdo pochován.

Tam tedy položili Ježíše, protože u židů byl den příprav

a hrobka by-la blízko.